

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 2T/16/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8820010112
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marcela Holubová
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2020:8820010112.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou Mgr. Marcelou Holubovou na hlavnom pojednávaní konanom dňa 11.11.2020 vo Vranove nad Topľou, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

A. L., E.. XX.XX.XXXX K. G.Š.F. E. J.Ľ.F., J. I. Q.. Š.W.Š.S.Á. Č.. XXX/X, G.Š.F. E. J., F.. K. E. J.

je vinný, že

dňa 05.06.2019 v čase okolo 22.35 hod. v G.Š.F. E. J. E. Q. Z. Š.U., F.. K. E. J.Ľ.F. pred vchodom do obytného domu č. XXX/X, pod vplyvom alkoholu udrel kovovou časťou kladiva do oblasti čela a koreňa nosa poškodeného Z. G.Á.J., E.. XX.XX.XXXX, čím svojim konaním spôsobil poškodenému Z. G.Á.J. triestivú zlomeninu prednej steny čelovej kosti so zakrvácaním čelovej a čelustnej dutiny vpravo a zlomeninu nosových kostí bez posunu úlomkov s krvácaním z nosa s dobou liečenia a práceneschopnosti od 28-30 dní,

t e d a

- dopustil sa konania, ktoré bezprostredne smerovalo k úmyslu spôsobiť inému ťažkú ujmu na zdraví, pričom k dokonaniu činu nedošlo

- dopustil sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti najmä tým, že napadol iného,

č í m s p á c h a l

- zločin ublíženia na zdraví v štádiu pokusu v zmysle § 14 ods. 1 Trestného zákona k § 155 ods. 1 Trestného zákona,

- prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Z a t o m u u k l a d á:

Podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona za použitia § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, pri prevahe poľahčujúcich okolností uvedených v § 36 písm. l), písm. n) Trestného zákona oproti jednej priťažujúcej okolnosti uvedenej v § 37 písm. h) Trestného zákona, s použitím § 41 ods. 1 Trestného zákona, § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona ho na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku ukladá obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému Z. G., E.. XX.XX.XXXX, J. I. G. E. J., Z. Š.U. XXX/X, F. K. E. J. škodu v sume 1114 (tisícstoštrnásť) Eur.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 26.02.2020 podala prokurátorka Okresnej prokuratúry Vranov nad Topľou obžalobu Pv 514/19/7713 na obžalovaného A. L. pre zločin ublíženia na zdraví v štádiu pokusu v zmysle § 14 ods. 1 Trestného zákona k § 155 ods. 1 Trestného zákona spáchaný v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona na tom skutkovom základe, ktorý je uvedený vo výroku tohto rozsudku.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 19.08.2020 po zákonom poučení urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania skutkov, ktoré sa mu v obžalobe kladú za vinu. Súd uznesením podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného o vine, keďže toto vyhlásenie bolo v súlade s dôkazmi obsiahnutými v trestnom spise, a podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku rozhodol, že dokazovanie v rozsahu, v akom sa obžalovaný priznal k spáchaniu skutkov, nevykoná, a vykonal len dokazovanie súvisiace s výrokom o treste a s výrokom o náhrade škody a to výsluchom obžalovaného, čítaním listinných dôkazov a znaleckého posudku.

Konanie obžalovaného A. L.L. súd po právnej stránke posúdil ako zločin ublíženia na zdraví v štádiu pokusu v zmysle § 14 ods. 1 Trestného zákona k § 155 ods. 1 Trestného zákona spáchaný v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Obžalovaný tým, že sa dopustil konania, ktoré bezprostredne smerovalo k úmyslu spôsobiť inému ťažkú ujmu na zdraví, pričom k dokonaniu činu nedošlo,

a dopustil sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti najmä tým, že napadol iného, svojím konaním naplnil po objektívnej aj subjektívnej stránke skutkové podstaty týchto trestných činov.

Obžalovaný pritom konal v priamom úmysle podľa § 15 písm. a) Trestného zákona, pretože chcel takýmto konaním porušiť záujem chránený Trestným zákonom.

Pri ukladaní trestu súd v zmysle § 34 ods. 4 Trestného zákona prihliadal najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti ako aj na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy majúce na zreteli aj účel trestu vyplývajúci z ust. 34 ods. 1 Trestného zákona a to ochranu spoločnosti pred obžalovaným tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život, ako aj odradenie iných od páchania trestných činov, pričom podľa § 34 ods. 6 Trestného zákona súd musel obžalovanému uložiť trest odňatia slobody. Podľa § 34 ods. 3 Trestného zákona trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 ods. 5 písm. c) Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne pri príprave na zločin a pri pokuse trestného činu aj na to, do akej miery sa konanie páchatel'a priblížilo k dokonaniu trestného činu, ako aj na okolnosti a na dôvody, pre ktoré k dokonaniu trestného činu nedošlo.

Súd sa zaoberal osobou obžalovaného, jeho osobnými, rodinnými a sociálnymi pomery a z jeho výsluchu zistil, že obžalovaný je slobodný, má družku, ktorá je tehotná v 7. mesiaci tehotenstva, bude to jeho prvé dieťa, zatiaľ býva s rodičmi a so súrodencami v G. E. J. v rodinnom dome, nedokončil strednú odbornú školu v odbore zámočník - zvérač, po skončení štúdia pracoval u viacerých zamestnávateľov, pred nástupom na výkon trestu odňatia slobody pracoval v Prešove na dohodu ako viazač železa so zárobkom mesačne 500 eur v čistom, istý čas bol evidovaný na úrade práce, sociálnych vecí a rodiny, nevlastní žiaden nehnuteľný majetok ani hnutel'ný majetok väčšej hodnoty, nemá žiadne dlhy ani pôžičky, jeho zdravotný stav je dobrý, počas výkonu trestu odňatia slobody, ktorý nastúpil dňa 01.06.2020, nemohol poškodenému uhradiť spôsobenú škodu ani čiastočne, po prepustení na slobodu by vedel uhradiť spôsobenú škodu, našiel by si prácu, obžalovaný zároveň vyhlásil, že po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, teda po 12.09.2020, sa nedopustí žiadnej trestnej činnosti a že ľutuje, čo spôsobil

poškodenému. Motívom jeho konania bolo to, že videl ako poškodený dal facku jeho mladšiemu bratovi, pristúpil k nim, udrel poškodeného kladivom, ktoré mal pri sebe, lebo pomáhal u kamaráta doma, neudrel ho však s celou silou, nechcel poškodeného udrieť do tváre, možno len do hrude a do pleca, pričom obaja boli pod vplyvom alkoholu, predtým nemal žiaden konflikt s poškodeným. Po spáchaní skutku sa obžalovaný poškodenému ospravedlnil.

Zo znaleckého posudku č. 475/2019 vypracovaného súdnym znalcom A. A. D., znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia - odvetvie súdne lekárstvo, vyplýva, že poškodený utrpel tieto poranenia: trieštivá zlomenina prednej steny čelovej kosti so zakrvácaním čelovej a čelustnej dutiny vpravo a zlomenina nosových kostí bez posunu úlomkov s krvácaním z nosa. V prípade trieštivej zlomeniny prednej steny čelovej kosti so zakrvácaním čelovej a čelustnej dutiny vpravo ide o poranenie stredne ťažké, ktoré si nevyžaduje špecifickú chirurgickú liečbu, iba telesné šetrenie, užívanie liekov na tlmenie bolesti, proti infekcii a proti krvácaniu, pričom k úplnému vyhojeniu dochádza spravidla za 28-30 dní. V prípade zlomeniny nosových kostí bez posunu úlomkov s krvácaním z nosa ide o poranenie stredne ťažké, ktoré si nevyžaduje špecifickú otorinolaryngologickú liečbu, iba telesné šetrenie, užívanie liekov na tlmenie bolesti, proti infekcii, proti krvácaniu, na odpudnutie sliznice nosa, pričom k úplnému vyhojeniu dochádza spravidla za 14-16 dní. Poškodený nebol v čase po úraze v bezvedomí, nebol pripútaný na lôžko, nezvracal, nebol hospitalizovaný v nemocnici, odmietol hospitalizáciu v nemocnici, nemal úporné dlhotrvajúce bolesti, horúčky a nebol odkázaný na pomoc druhej osoby pri vykonávaní základných životných potrieb, bol obmedzovaný sťaženým dýchaním cez nos a bolesťami v mieste poranení počas liečby v dĺžke 28-30 dní s klesajúcou intenzitou. Znalec nepredpokladá vznik trvalých následkov u poškodeného. Vyššie uvedené poranenia boli spôsobené tupým predmetom o užšej kontaktnej ploche, ktorý pôsobil na uvedenú oblasť strednou až väčšou silou a prudkosťou a mohlo sa tak stať s najväčšou pravdepodobnosťou pri jednom údere do oblasti čela a koreňa nosa kovovou časťou kladiva spôsobenom druhou osobou. Vzhľadom na intenzitu útoku nedošlo k ohrozeniu životne dôležitých orgánov. V prípade, ak by poškodený pracoval, doba liečenia spojená s práceneschopnosťou by mohla trvať 28-30 dní. Výška odškodnenia za bolesť pri úraze v tomto prípade dosiahla pri 55 bodoch sumu 1114 eur.

Z miesta posledného trvalého pobytu je hodnotený všeobecne. Podľa správy z mesta G. E. J. obžalovaný býva v rodinnom dome spolu s rodičmi a súrodencami, v meste vykonával trest povinnej práce, jeho správanie nebolo prejednávané komisiou verejného poriadku.

Podľa správy z Ústavu na výkon trestu odňatia slobody pre mladistvých v Sučanoch je obžalovaný hodnotený kladne, správal sa slušne a disciplinovane, režim dodržiaval riadne a jeho formácia prebiehala v žiaducom sociálnom smere.

Z výpisu z ústrednej evidencie správnych deliktov a priestupkov vyplýva, že obžalovaný spáchal štyri priestupky, z toho dva priestupky proti verejnému poriadku, jeden priestupok proti občianskemu spolunažívaniu a jeden priestupok proti majetku.

Z odpisu registra trestov a z pripojených spisov súd zistil, že obžalovaný bol doposiaľ trikrát súdne trestaný:

1/ rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 02.12.2015, sp.zn.: 12T/134/2015 bol uznaný vinným zo spáchania zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 od. 1, ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. a) Trestného zákona formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona. Za to mu bol uložený súhrnný podmienený trest odňatia slobody vo výmere 2 roky so skúšobnou dobou 18 mesiacov do 28.11.2016; trest uložený rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 27.05.2015, sp.zn.: 12T/61/2015 a trest uložený rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 14.10.2015, sp.zn.: 10T/122/2014 bol zrušený; na páchatel'a sa hľadí ako keby nebol odsúdený.

2/ rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 29.03.2017, sp.zn.: 13T/141/2016 bol uznaný vinným zo spáchania prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona. Za to mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov v ústave na výkon trestu odňatia slobody pre mladistvých; trest vykonal 12.09.2020; na páchatel'a sa hľadí ako keby nebol odsúdený.

3/ trestným rozkazom tunajšieho súdu zo dňa 07.03.2019, sp.zn.: 1T/117/2018 bol uznaný vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Za to mu bol uložený úhrnný trest povinnej práce vo výmere 300 hodín; trest vykonal 06.03.2020; na páchatela sa hľadí ako keby nebol odsúdený.

Zo záverečnej správy o výsledku IPŠ zo dňa 14.09.2020 vyplýva, že na základe vykonaného predbežného šetrenia probačný a mediačný úradník zistil, že u obžalovaného nie sú splnené materiálno-technické podmienky pre uloženie a výkon kontroly rozhodnutia technickými prostriedkami v mieste trvalého pobytu obžalovaného.

Podľa správy o výsledku predbežného šetrenia zo dňa 12.10.2020 probačný a mediačný úradník Okresného súdu Trebišov zistil, že u obžalovaného sú formálne splnené materiálno-technické podmienky na výkon trestu domáceho väzenia z dôvodov uvedených v prílohách k správe a to na adrese terajšieho pobytu obžalovaného u jeho družky E. Č.. XXXX/XX, S., F.. J., avšak zároveň skonštatoval, že sa jedná o byt v rómskej osade, kde na bytovom dome nie sú vchodové dvere, na vstupe do bytu sú staré dvere /v zlom stave/ opatrené len tzv. dozickým zámkom, preto neodporúča uloženie trestu domáceho väzenia.

Súd sa ďalej zaoberal existenciou poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Súd zistil u obžalovaného dve poľahčujúce okolnosti uvedené v § 36 písm. l) a písm. n) Trestného zákona, teda že sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin oľutoval a napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, a jednu priťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 písm. h) Trestného zákona, že spáchal viac trestných činov. Trestná sadzba v prípade najprísnejšieho trestného činu, ktorým bol zločin ublíženia na zdraví v štádiu pokusu v zmysle § 14 ods. 1 Trestného zákona k § 155 ods. 1 Trestného zákona, postupom podľa § 41 ods. 1 v spojení s § 38 ods. 3 Trestného zákona, keďže u obžalovaného bola zistená prevaha poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi okolnosťami, bola 4 roky až 8 rokov.

Súd však súčasne per analogiam aplikoval ust. § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu, pretože má za to, že pri ukladaní trestu je potrebné zohľadniť postoj obžalovaného, ktorý na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine, čím uľahčil súdu dokazovanie jeho trestnej činnosti, zároveň v prípravnom konaní prejavil záujem o uzavretie dohody o vine a treste a podľa zápisnice o dohode o vine a treste zo dňa 25.02.2020, ktorá bola spísaná na Okresnej prokuratúre Vranov nad Topľou, obžalovaný v rámci konania o dohode o vine a treste vyhlásil, že uznáva svoju vinu a dobrovoľne sa priznal k spáchaniu skutku, za ktorý je trestne stíhaný, avšak nedošlo k dohode o treste. Toto vyhlásenie obžalovaného je možné postaviť na úroveň dohody o vine a treste s prokurátorom (stanovisko Najvyššieho súdu SR R 44/2017). Vyhodnotiť tento postoj obžalovaného iba ako poľahčujúcu okolnosť spočívajúcu v doznaní páchatela a oľutovaní trestného činu by bolo podľa názoru súdu nepostačujúce, pretože ide o pomerne výraznejší postoj obžalovaného k spáchanej trestnej činnosti. Aplikácia citovaného ustanovenia Trestného zákona zároveň zohľadňuje skutočnosť, že pri ukladaní trestu je nutné prihliadať nielen na generálnu prevenciu, ale aj na individuálnu prevenciu a že trest má spĺňať nielen represívnu funkciu, ale aj prevýchovnú, pričom tieto majú byť vyvážené.

Pokiaľ ide o osobu obžalovaného, súd zistil, že pred spáchaním skutkov obžalovaný bol trikrát právoplatne odsúdený, naposledy trestným rozkazom tunajšieho súdu zo dňa 07.03.2019, sp.zn.: 1T/117/2018, právoplatným dňa 03.04.2019, bol uznaný vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, pričom vo všetkých troch prípadoch bolo odsúdenie zahladené, čo poukazuje na náchylnosť obžalovaného na páchanie trestnej činnosti násilnej a majetkovej povahy. Od spáchania skutkov, t.j. od 05.06.2019, ktoré spáchal vo veku 20 rokov, sa dopustil jedného protiprávneho konania a to priestupku proti občianskemu spolunažívaniu dňa 06.03.2020. Pri ukladaní trestu súd v zmysle § 34 ods. 4 Trestného zákona prihliadal aj na spôsob spáchania činu, jeho následok, ako aj na to, do akej miery sa konanie páchatela priblížilo k dokonaniu trestného činu, ako aj na okolnosti a na dôvody, pre ktoré k dokonaniu trestného činu nedošlo, keď podľa znaleckého posudku poranenia poškodeného boli spôsobené strednou až väčšou silou a prudkosťou a mohlo sa tak stať s najväčšou pravdepodobnosťou pri jednom údere do oblasti čela a koreňa nosa kovovou časťou kladiva spôsobenom druhou osobou, pričom vzhľadom na intenzitu útoku nedošlo k ohrozeniu životne dôležitých orgánov.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd má za to, že uloženie trestu odňatia slobody obžalovanému v zákonom ustanovenej trestnej sadzbe 4 roky až 8 rokov by bolo pre obžalovaného neprimerane prísne. Trest odňatia slobody vo výmere 3 roky nepodmienečne zabezpečí ochranu spoločnosti pred obžalovaným tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, ale hlavne vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Takýto trest zároveň dostatočne vyjadruje morálne odsúdenie obžalovaného spoločnosťou a bude mať čo najmenší vplyv na jemu blízke osoby.

Keďže obžalovanému bol ukladaný nepodmienečný trest odňatia slobody, rozhodoval súd aj o zaradení obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd zaradí páchatel'a na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin; na predchádzajúce odsúdenie sa však neprihliadne, ak sa na páchatel'a hľadí, ako keby nebol odsúdený. Keďže odsúdenie obžalovaného vo veci sp.zn.: 13T/141/2016 bolo zahladené, súd zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd má za to, že trest, ktorý uložil obžalovanému, je zákonný a primeraný tak z hľadiska individuálnej ako aj generálnej prevencie, teda tak z hľadiska nápravy obžalovaného ako aj z hľadiska ochrany spoločnosti.

Poškodený si v prípravnom konaní riadne uplatnil nárok na náhradu škody, preto súd podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému spôsobenú škodu vo výške 1114 eur, keďže o výške škody neboli pochybnosti.

Poučenie:

Proti tomu rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Vranov nad Topľou. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať. V prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh, pokiaľ to nie je proti jeho vôli s výnimkou ak ide o mladistvých. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Prešove.